

શ્રી

આત્માનંદ પ્રકાશ

હોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્ત્વ વિકાશ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૨ જી^મ વિક્રમ સંવત ૧૯૬૨—માગશર અંક ૫ મો.

પ્રભુ સ્તુતિ.

જે માંગદ્ય સ્વરૂપ મંગલમય શ્રી ધમ^૧ તે ધારતા,
હાતા^૨ મંગલનાજ મંગલ બની માંગદ્યમાં રહાલતા;
માની મંગલકારી મંગલ વિષુ માંગદ્યમાં સૌ સ્મરે^૩,
આપો મંગલ તે પ્રભુ જગતના માંગદ્ય વિધ્નો હરે, ૧

જૈન કેન્કરનસના તૃતીય વિજયનું ગીત.

હરિગીત.

શ્રી જૈનના જ્યકાર નાદે ગગન ગાજ્યું^૪ ગર્વથી,
બનિ સુખદ સુંદર સત્સમાજે^૫ સરસ શોભા સર્વથી;

૧ શ્રી જૈનધર્મને. ૨ આપનાર. ૩ સંગારે. ૪ સજ્જન ગૃહસ્થોના સમાજમાં.



આત્માનંદ પ્રકાશ.

[illegible]

થઈ વિજય વાણી વિજય વાજ વિજયકારી સાજનો,
વટપત્તને વટથી ખન્યોછે વિજય જૈન સમાજનો.

શુભ સંઘ ભારતવર્ષનો એકત્ર થઈ આવી રહ્યો,
 ખુલેસિંહજી અહાદૂર જેવા પ્રમુખ થી ગાજી રહ્યો;
 અતિ હર્ષથી ઉત્કર્ષ કીધો જૈનના હિત કાજનો,
 વટપત્તને વટથી બન્યો છે વિજય જૈન સમાજનો. ૨

રંગે ઉમંગે મહાપે મહારાજ આપ પધારિયા,
ગુર્જરપતિ જય ગર્જનાથી પ્રેમ સાથ વધારિયા;
ત્યાં થઈ રહ્યો જયકાર ગાયકવાડના શિરતાજનો,
વટપત્તમે વટથી બન્યોછે વિજય જૈન સમાજનો.

યુવરાજ ક-તેહસિંહરાવતણા સુભાષિત બોધથી,
આભારી થઈ આર્હત સમાજ સ્વધર્મના શુભ શોધથી;
આશ્રય મળ્યો યશકારી ઉત્તમ સર્વ ગુર્જર રાજનો,
વટપત્તને વટથી બન્યો છે વિજય જૈન સમાજનો.

કરુણા કરી શ્રી કમલવિન્યાયાર્ય આપ પધારિયા.
દિલદાર ડેલિગેટ ભારતવર્ષના સહુ તારિયા;
ઝપટેશથી ચાભાર માનો સર્વ એ મુનિરાજનો,
વટ પત્તને વટથી બન્યો છે વિન્ય જૈન સમાજનો. ૫

શ્રી વીરવિજયે તમ વિદ્યાર્થી ધર્મના સુખદાયક,
જયવંત ણીધું જૈન શાસન જગતમાં મુનિ પાઠકે;
પરિવાર વિજ્યાનંદનો ઊપકારો સર્વ સમાજનો,
વટ પત્તને વિજયી બન્યો છે વિજય જૈન સમાજનો. દ
ગાજ્યા ગિરાથી ગુર્જરા હિંદી વધા ઊત્કર્ષથી,

વડોદરામાં મળેલી ત્રીજી જૈન કોન્ફરન્સ.

૯૨

~~~~~

સૌરાષ્ટ્ર વીરો સુસ્વરે ઉચ્ચાર કરતાં હર્ષથી;  
 મરૂવીર હઠ્ઠા વાણીનો નવરાંગ જામ્યો આજનો,  
 વટપત્તને વટથી બન્યો છે વિજય જૈન સમાજનો. ૭  
 સત્કાર ધીધો સ્નેહથી વટપત્તને શ્રાવક જને,  
 સાધર્મી સેવા આચરી અતિરંગથી ઉજવણ મને;  
 ડાંકો બજાવ્યો દેશમાં કરી ચક્રિત સર્વ સભાજનો,  
 વટપત્તને વટથી બન્યો છે વિજય જૈન સમાજનો. ૮  
 ઘડી નિયમ નિર્મલ જીવ્ય ધીધો જૈનનો બહુ સંમતે,  
 સંસારિ ધાર્મિક ઊન્નતિ કરવા મથે શુભ સંગતે;  
 તે નિયમથી સહુ વર્તેજો જિન ભક્ત ભારતના જનો,  
 વટ પત્તને વટથી બન્યો છે વિજય જૈન સમાજનો. ૯  
 મહનીય મંગલ રૂપ શાસન દેવતા જય આપજો,  
 જયવંત જૈન સમાજ કેરા વિધન સર્વે કાપજો;  
 અણહિલપાટણમાં થજો અતિ વિજય જૈન સમાજનો,  
 વટ પત્તને વટથી બન્યો છે વિજય જૈન સમાજનો. ૧૦

## વડોદરામાં મળેલી ત્રીજી શ્વેતાંબરી જૈન

### કોન્ફરન્સ.

ભારતવર્ષના જૈનોનો મહોત્સવ.

પ્રથમ દિવસ.

વિક્રમના સ્વાંતર ૧૯૬૧ ના કાર્તિક માસની પાંચમનો દિવસ  
 જૈનોના એક સાંસારિક તથા ધાર્મિક કલ્યાણકના જોયે દિવસ હતો

૧૦૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી અહંત પ્રભુના કલ્યાણક ના દિવસો જેમ જૈનોના સિદ્ધિ ગતિના પવિત્ર માર્ગના સૂચક છે તેમ આ દિવસ તેમની સાંસારિક તથા ધાર્મિક ઉન્નતિના સૂચક છે. આ દિવસે ગુર્જર રાજધાનીના પ્રત્યેક ભાગ ભારતવર્ષના જૈન ગૃહસ્થોથી ભરપૂર લાગતા હતા. મધ્યાહ્ન કાલે ગગનમણિના કિરણો ડોન્ડરન્સના મનોહર મંડપને પ્રકાશિત કરી જૈનોનો અંતરંગ વિજય સૂચવતા હતાં. આ મહા સમાજનો રમણીય મંડપ ગુર્જર પતિના રાજ મહેલની પાસે રચવામાં આવ્યો હતો તે એમ સૂચવતો હતો કે પ્રતાપી ન્યાયી રાજના નિવાસનો આશ્રય લેવાથી-કરેલું કાર્ય યશસ્વી અને વિજયી નિવડે છે ગુર્જરપતિ મહારાજ એ દીલ્લી દરબારનો સુંદર સમીપાણો આપી પોતાની પ્રજાના સ્તુત્ય કર્મને દીપાવ્યું. હતું મંડપની શોભા અલૌકિક હતી જેનું કારણ કોઈ પ્રતિભા વાલા કવિથીજ થઈ શકે તેનું હતું તેની સુંદર શોભા લૌકિક છતાં-દીવ્યતાને દર્શાવતી હતી તેની આસપાસ જૈનોના વિજય સૂચક વાવટાઓ અને રાત્રિને માટે વિચ્યુત્ સમાન દીપકોની શ્રેણી ગોઠવવામાં આવી હતી. મંડપના અગાસન ઉપર પ્રખરિય મહા-રાજ ગાયકવાડ એક તરફ મહાસમાજના માનવંતા પ્રમુખ તથા અગ્રેસર ગૃહસ્થોના ઉચ્ચાસન ગોઠવ્યા હતા બીજી તરફ વિદ્યાવિલાસી વનિતાઓની મર્યાદાવાલી એકક રાખી હતી તેની નજીક વસ્તાઓનો અને રીપોર્ટરોના સ્થાન રાખવામાં આવ્યા હતા.

વિજયી ડોન્ડરન્સના મહાદ્વારની દક્ષિણ તરફ જૈન લાક્ષણિક પ્રદર્શન ઉછુ કરવામાં આવ્યું હતું તેની અંદર જૈનોના પવિત્ર ધર્મના જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રતા ઉપકરણો, તત્ત્વ સૂચક ઉપદેશક દેખાવો, પવિત્ર પદાર્થો અને દેશીય કલાની અભિવૃદ્ધિ સૂચવનારી ચિત્રા-

## વડોદરામાં મળેલી ત્રીજી જૈન બેઠક સંપ્રદાય

૧૦૧

કર્ષક વસ્તુઓ સુંદર રચનાથી સ્થાપિત કરવામાં આવી હતી. તે પ્રદર્શનને છ વિભાગે ગોઠવવામાં આવ્યું હતું. આ પ્રદર્શનને ખુલ્લું મુકવા વખતે મહારાજ ગુર્જરપતિના યુવરાજ શ્રીમાન ક્નેહસિંહરાવે એક સદ્ગોધક અને આર્હત ધર્મની અતિ પ્રાચીનતા સૂચવનારું રસિક ભાષણ કર્યું હતું. એ પ્રતાપી યુવરાજ ગોતાના ભાષણથી આપણને અમૂલ્ય યોધ આપેલો છે. તેમાં ખાસ કરીને તેમના ચાર મહા વાક્યો આપણે મગરૂરી સાથે મનન કરવાના છે, અને તેમના ભાષણના સાર રૂપ તે વાક્યો ધાર્મિક તથા સાંસારિક ઉત્તતિના સૂત્ર સમાન આપણે માનવા યોગ્ય છે. પ્રથમનું વાક્ય, જૈનોના પુસ્તકો અગત્યની ટીકાથી ભરપૂર અને ભારતવર્ષના પ્રાચીન ઇતિહાસની તવારીખને યાદ આપનારા છે. આ તેમનું વાક્ય આપણા ધાર્મિક પુસ્તકોની કટલી ઉપયોગિતા સૂચવે છે? તે આપણે જોવાનું છે. ગુર્જર દેશનાં ભવિષ્યના મહારાજના મુખથી નીકલેલ આ વાક્ય સર્વ અન્ય પ્રાચીન ધર્મોની આગલ પૂણ સાબીતી આપે છે. યુવરાજના મુખ કમલમાંથી બીજાં વાક્ય આ પ્રમાણે આવિર્ભૂત થયું હતું—“મને બીક લાગે છે કે, જૈન ધર્મની પવિત્ર ચોપડીઓનો સોમો ભાગ બાહાર પડી શક્યો છે ” આ મહા વાક્યથી યુવરાજે આપણને કીંમતી યોધ આપ્યો છે. આપણા પ્રમાદને લીધે જૈનધર્મની જ્ઞાન સમૃદ્ધિ માત્ર ભંડારરૂપ કારાગૃહમાં પડી વિચ્છેદ થાય છે. તેનો સારો ઉદ્ધાર આપણે પ્રમાદથી કરી શકતાં નથી, તે કેવા ખેદની વાર્તા છે? વિદ્વાન્ યુવરાજ પણ પોતાના રાજકીયકાર્યની સાથે આપણાં આ મહાપ્રમાદને બાણે છે અને તેને દૂર કરવા સખ્ત ભલામણ કરે છે. ત્રીજું મહા વા-

૧૦૨

આત્માનાંદો પ્રકાશ.

ક્ય તેઓએ હાલના ઉછરતા યુવાનો કે જેઓ ધર્મને કશી ગણતરી માં ગણતા નથી તેને લગતું છે. તેઓ બોલ્યા છે કે “ સુધારા વિશેના કાયા વિચારોને લીધે લોકો એમ સમજે છે કે, ધર્મ કશી જરૂરનો નથી ” આ મહા વાક્ય આપણા અનાસ્તિક સુધારાવાળાઓને નાભિકમલમાં મનન કરવા જેવું છે, આજ કાલ સુધારાને નામે પ્રવર્તતા સુધારાના ઉપાસક થયેલા જૈન યુવકોના તે વિચાર ઉપર આ વિદ્વાન્ યુવરાજે સજ્જડ ફટકો માર્યો છે અને આપણા યુવાનોને કૃત્રિમ સુધારાના વિપરીત પ્રવાહમાંથી તણાતા બચાવવાને ચેતવણી આપી છે. તેઓ નામદાર આપણા પ્રદર્શનના ભૂમિ-ઉપર જે ચોથું મહાવાક્ય બોલ્યા છે. તે આપણે અન્ય મતિઓમાં સાલિમાનથી વધાવી લેવાતું છે તેઓ બોલ્યા કે “ તમારો ધર્મ મનુષ્ય માટે સર્વોત્તમ અને શ્રેષ્ઠ છે. ” આ મહા વાક્ય લવિષ્યના ગુર્જરપતિના સુખમાંથી નીકળતું કેવું સુંદર લાગે છે ? તે ચતુર અને વિવેચી યુવરાજ જાણે સમજતા હોય કે, જૈન ધર્મની જાહોજલાલી અમારા રાજ્યમાં થયેલી છે. ભૂતકાળે ગુજરાતના અધિ-પતિ કુમારપાળે તથા સિદ્ધરાજે જૈનધર્મી હોદ્દાએ પવિત્ર ધર્મને અંતઃ-કરણથી માન આપેલું છે અને જગતમાં તેઓ જૈનધર્મી કહેવાળા છે.

### થમ દિવસનું કૃત્ય.

બરાબર મધ્યાહ્નકાલે ભારતવર્ષના વિવિધ પ્રતિનિધિઓ કે જેઓની મોટી સંખ્યાથી કેન્દ્રરત્નનો વિશાલ મંડપ ચીકાર ભરાઈ ગયો હતો તે વખતે પ્રથમ માંગલ્યકરક ગાયન થયા પછી સત્કાર મંડલના પ્રમુખે આવકાર દર્શાવનારૂં ભાષણ કર્યું હતું જેમાં સર્વનો સત્કાર દર્શાવી છેત્રે ગુર્જરપતિ મહારાજ ગમ્યકવાડ સરકારે આપેલી પોતાની

## પડોદશમાં મળેલી ત્રીજી જૈન કોન્ટ્રન્સ.

૧૦૩

હાજરી વિષે અતિ સ્તુત્ય શબ્દો ઉચ્ચારી મહારાજની પ્રજા પ્રીતિ-  
ના ઉત્તમ ગુણ વિષે વિવેચન કર્યું હતું. અને તે નામદાર તરફથી  
કાંઈપણ સદ્બોધ મળે એવી આશા દર્શાવી હતી તે પછી મહારાજ  
આયકવાડે હર્ષના નાદ વચ્ચે ઉભા થઈ સંક્ષિપ્ત અને સદ્બોધક  
ભાષણ કર્યું હતું. જે ભાષણમાં કેટલાએક તે નામદારના શબ્દો ઘણાં  
કીમતી હતા. તેમાં તે નામદારના કેટલાએક શબ્દો તો આપણા  
સનાતન ધર્મની સાબિતી માટે પૂરતા છે. તેઓ બોલ્યાંકે, જૈનધર્મ  
એવો સાદો ધર્મ છે કે જેને હૈયાતી ભોગવતાં હજારો વર્ષ  
થઈ ગયા અને હજારો ણીજ મત-પંથ થઈ ગયા તોપણ  
તે હૈયાતી ભોગવે છે, ત્યારે તેમાં અવશ્ય કાંઈ ઉચ્ચતા  
હોવી જોઈએ ” આ તે નામદારના વચનો જૈન ધર્મની ઉચ્ચતા  
અને સર્વોત્તમતાને માટે કેવી સાબિતી આપનારા છે ? એ  
વિદ્વાન મહારાજના પ્રત્યેક વિચાર પ્રમાણ ભૂત અને જનમન્ય છે.

નામદાર મહારાજ સાહેબનું સંક્ષિપ્ત ભાષણ સમાપ્ત થયા  
પછી આપણા માનવતા પ્રમુખ સાહેબનું ભાષણ થયું હતું.  
ભારતવર્ષના મહા સમાજના અધિપતિએ પોતાના ભાષણમાં આપ-  
ણને ઉત્તમ બોધ આપેલો છે. તેઓએ પ્રથમ આપણાં વિનય મૂલ  
ધર્મની રીતિ પ્રમાણે પોતે સર્વની સમક્ષ વિનય બતાવ્યો હતો. પછી  
કાલચક્રના પ્રભાવ વિષે વિવેચન કરી જણાવ્યું હતું કે, આપણ  
જેન લોકોની પ્રાચીન અને અર્વાચીન સ્થિતિ વિષે સરખામણી કરી  
આપણે વિચાર કરવાનો છે. તે સાથે જૈનોની ઊત્તતિ અને અવ-  
નતિ વિષે ભાન કરાવી ચાલતા જમાનામાં આપણી અવનતિ છે  
એમ જણાવી આપ્યું હતું. તે પછી આવા મહાસમાજ કરવાથી

૧૦૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

યનો લાભ, ધાર્મિક અને વ્યવહારિક શિક્ષણ, સ્ત્રી કેલવણી, જૈન-સાહિત્ય પ્રસાર, શલોપયોગી પુસ્તકમાલા, જૈન શિક્ષણ સભા, પ્રાચીન પુસ્તકોદ્ધાર, જીર્ણ મંદિરોદ્ધાર, પ્રાચીન શોધ ખોલ, હાનિ-કારક રીવાજો તથા કુસપત્યાગ સ્વધર્મ બંધુઓને આશ્રય, જીવ-દયા અને હિરેકઠરી વિષે પ્રમુખ સાહેબે પોતાના સદ્વિચારો વિવચન સાથે જણાવ્યા હતા. જેમાંના પ્રત્યેક વિષય આપણે મનન કરવા યોગ્ય છે જેવટે દૂર દેશમાંથી પધારેલા પ્રતિનિધિઓના શ્રમને માટે જોષકાર માની સભા પતિએ પોતાનું લાભણ સમાપ્ત કર્યું હતું.

તે પછી કોન્ફરન્સના ઉપજ મહાશય મી. હઢ્ઠાએ ગુર્જર પતિ મહારાજના તથા યુવરાજ શ્રી કૃતેહસિંહરાવના આ મહા સમાજનાં સાંનિધ્ય માટે ઉપકાર સૂચવનાર અમૃતરસમય લાભણ કર્યું હતું. જેના પ્રત્યુત્તરમાં મહારાજાએ પોતાના મુખ્ય કમલમાંથી મિષ્ટ વચનો કહ્યા હતા. તે પછી સમ્રજેકદ્ કમિટી નીમવામાં આવી જેમાં વિદ્વાન અને વિચાર શિલ પુરૂષોના નામ દર્શાવવામાં આવ્યા હતા. તે મહાન્ કાર્ય તેજ દિવસની રાત્રિએ ઘણા પરિમર્શનથી નિર્ણીત થયું હતું.

## બીજા દિવસનું કૃત્ય.

બીજા દિવસે મધ્યાહ્ન સમયની પહેલા કોન્ફરન્સનો મહા સમાજ ઘણા ઠાઠમાઠથી એકત્ર થયો હતો. મહા સમાજના કાર્યના આરંભમાં પ્રથમ પાંચ ઠરાવો પ્રસાર કરવામાં આવ્યા હતા. પ્રથમના અને બીજા ઠરાવમાં હિંદુપતિ શેહેનશાહ એડવર્ડ અને ગુર્જરપતિ મહારાજ સિયાજીરાવ ગાયકવાડનો આભાર દર્શાવી

## ૫૩૦૬રામાં મળેલી ત્રીજી જૈન કોન્ફરન્સ.

૧૦૫

ભારતવર્ષની જૈન પ્રજાએ પોતાની નિર્મલ રાજસક્તિ પ્રદર્શિત કરી હતી. તેપછી ત્રીજા ઠરાવમાં કોન્ફરન્સની નિઃસ્વાર્થ સેવા કરનારા ચાર જનરલ સેક્રેટરી સાહેબાનો ઉપકાર માની જૈન સમાજે પોતાની અલૌકિક કૃતજ્ઞતા દર્શાવી આપી હતી. ચોથા ઠરાવમાં જૈન કોન્ફરન્સની ઊત્તમ સેવા કરનાર શેઠ કૃષ્ણચંદ્ર પ્રેમચંદના સ્વર્ગવાસ માટે દીલગીરી જાહેર કરી હતી. એ નરરત્નની ખામી ખરેખરી આ પ્રસંગે દેખાતી હતી. પાંચમાં ઠરાવમાં ગતવર્ષના નિયમોની પ્રવૃત્તિ કરવામાં જે જે સ્થાનિક ગૃહસ્થોએ પ્રયત્ન કરેલો તેમને ધન્યવાદ આપવાનું અને તે કાર્યમાં ઉપદેશ રૂપ સહાય કરનારા મુનિમહારાજઓનો આભાર માનવાનું સૂચવ્યું હતું આ ઠરાવ વિષે આપણે વિશેષ જાગૃતિ રાખવાની છે. કોન્ફરન્સ પ્રતિ વર્ષે ઊત્પત્તિ કારક નિયમો ઘડી બાહર પાડતી જાય પણ જે તે નિયમોનો અમલ જ્યાંસુધી સ્થાનિક સમાજમાં થાય નહીં, ત્યાંસુધી કોન્ફરન્સ પોતાના કર્તવ્યમાં વિજયી થયેલ નથી એમ સમજવાનું છે. તેપછી છઠ્ઠા ઠરાવની ઉપયુક્ત અને ગંભીર દરખાસ્ત મી. ઢઢા તરફથી કરવામાં આવી હતી. કોન્ફરન્સના ઉત્પાદક-પિતા મી. ઢઢાએ તે વિષે અસરકારક સવિસ્તર ભાષણ આપ્યું હતું મી. ઢઢાએ પોતાના મધુર ભાષણમાં જૈનોની ધાર્મિક અને વ્યવહારિક કેલવણીની વૃદ્ધિ, વ્યવહારિક કેલવણી લેનારને યોગ્ય મદદ આપવાની જરૂર, ધાર્મિક અભ્યાસ સંગીન થાય તેવી શાલાઓનું સ્થાપન, જૈન કન્યાશાલા અને શ્રાવિકાશાલાની આવશ્યકતા, ધાર્મિક પુસ્તકાલયોની સ્થાપનાની જરૂરીયાત, જૈનશાલાઓ અને પુસ્તકાલયો જ્યાં સ્થાપિત હોય તેને ઊત્તેજન, જૈન સાહિત્ય વિધાનો પ્રસાર, જૈન વાંચનમાલાની યોજના અને જૈન સમુદાયમાં વ્યાપાર ઉદ્યોગ તથા

૧૦૬

આત્માનંદ મહાશય,

કલાની વૃદ્ધિ-એટલા વિષયો ચર્ચાવી તે વિષેનો છોડો ઠરાવ ઠાન્ક-  
રન્સે નિશ્ચિત કરી બાહર પડ્યો હતો. તેમના ઉપદેશક ભાષણમાં  
પ્રત્યેક શબ્દ સર્વ જૈનોને મનન કરવા જેવા હતા. તેમાં બીજા  
થાણા આનુષંગિક વિષયો કે જે પ્રત્યેક જૈનબંધુને પરિમર્શન કરી  
અનુકરણ કરવા જેવા હતા. મી. ઢઢાના નિર્મલ અંતઃકરણમાં  
પોતાના સાધર્મી બંધુઓના અભ્યુદય માટે જે જાડી લાગણી રહેલી  
છે, તે તેમણે પોતાના ભાષણ દ્વારા પૂર્ણરીતે પ્રગટ કરી હતી.

મી. ઢઢાના ભાષણને બીજા વિદ્વાન્ વક્તાઓ તરફથી સાડ  
અનુમોદન મળ્યું હતું. તેમાં ખાસ કરીને મી. મોતિયંદ ગિરધર  
કાપડિઆ, વકિલ મૂલચંદ નથુભાઈ તથા મી. કુંવરજી આણંદજીની  
અનુમોદના સદ્બોધક અને મુખ્ય વક્તાના ભાષણની પૂર્ણ રીતે  
પોષક હતી. વકિલ મૂલચંદ નથુભાઈએ જૈનોની ઉપર જે અન્ય  
મતિઓ નારિતકતાનો આરોપ મુકે છે તેને લગતું અને ધાર્મિક  
વીર્ય વધારવાથી ઠેવો લાલ છે ? તે વિષયનું વિવેચન કરી શ્રીતા  
ઓના મનને આકર્ષ્યા હતા. તેમની પેહેલા મી. મોતિયંદ ગિરધર  
કાપડિઆએ કેળવણીનું મહાત્મ્ય દર્શાવનારૂં જાપાનિશ  
શેહેનશાહના રાજ્યના ધારાનું દ્રષ્ટાંત આપી ' સર્વ કુષ્ટ રીવાજોને  
નિકંદન કરનાર દેલવણી છે ' એમ સિદ્ધ કરનારૂં ઉત્તમ ભાષણ  
આપ્યું હતું. તે પ્રસંગે મી. કુંવરજી આણંદજીએ મુખ્ય વક્તાને  
અનુમોદના રૂપ અને ધાર્મિક તત્વને સૂચવવાનારૂં અને જૈનોની  
અભિવૃદ્ધિને દર્શાવનારૂં સંક્ષિપ્તમાં વિવેચન કર્યું હતું. તે શિવાય  
બીજા વિદ્વાન્ વક્તાઓના અનુમોદન પણ સર્વને આદરણીય અને  
શ્રાવ્ય થયા હતા. (શેઠ લાલભાઈ દલપતભાઈએ પરદેશ ગમનને માટે

## ચડાદરામાં મળેલી ત્રીજી જૈન કોન્ફરન્સ.

૧૦૦

જે પોતાના અમૂલ્ય ઊદ્ધારો તે દિવસે કાઢ્યા હતા, તે ખરેખર જૈન પ્રજાની ઊત્પત્તિના કારણ રૂપ છે. તે સાથે આ કોન્ફરન્સના અંધારણને લગતા જે વિચારો ખતાવ્યા, તે અંતકરણથી અભિવંદન કરવા યોગ્ય છે. ) તે પછી 'કોન્ફરન્સનું' અંધારણ મળખૂત થવા માટે કોન્ફરન્સ રૂપ કલ્પલતાને સર્વદા સિંચન કરનાર અને કોન્ફરન્સના પ્રતિ વર્ષના મહત્ત્વ કાર્યને પૂર્ણ પુષ્ટિ આપનાર સાતમે ઠરાવ પ્રસાર કરવામાં આવ્યો હતો, જે વિષે ઘણું સાડું વિવેચન કરવામાં આવ્યું હતું.

## ત્રીજી દિવસનું કૃત્ય.

ત્રીજી દિવસે મોટા સમારંભ સાથે કોન્ફરન્સનું કામ ચાલ્યું હતું. તે પ્રસંગે પણ મહારાજ ગાયકવાડે પોતાના યુવરાજ સાથે પધારી તે મહાસમાજના મંડપને અલંકૃત કર્યો હતો. આ સુશોભિત બેઠકમાં બીજા ટેટલાએક નવા અગત્યના ઠરાવો પ્રસાર કરવામાં આવ્યા હતા. જે વિષય કમિટીના વિદ્વાન્ ગૃહસ્થોનું બુદ્ધિબલ સૂચવતા હતા. તે ઠરાવની ચર્ચારૂપ ઘણાં અગત્યના ભાષણો કરવામાં આવ્યા હતા. જીર્ણુ ચૈત્યોદ્ધારને લગતા ઠરાવમાં રાય કુમારસિંહનું ભાષણ અસરકારક હતું. જૈન કોન્ફરન્સમાં બીજી કામની લાગણીને પ્રદર્શિત કરનારું મી. કુંવરજી આણંદજીનું સંક્ષિપ્ત ભાષણ ચિતાકર્ષક હતું. તે ઊપરથી આપણને એટલું તો સિદ્ધ થાય છે કે, ભારતવર્ષના જૈનોએ જે આ સમારંભ આદર્યો છે, તેને સર્વ કામની પ્રજા અભિનંદન આપે છે. મંદિરોના જીર્ણોદ્ધારને વિશેષ પુષ્ટિ આપનારું મી. મોહનલાલ પુલભાઈનું ભાષણ પણ દૃઢ્યવેધક હતું. આ

૧૦૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

~~~~~  
 ગૃહસ્થ પ્રથમથીજ કોન્ફ્રન્સની નિસ્વાર્થ સેવા બજાવેછે તે, આપણે જાણીએ છીએ, તેથી તેના આ પરોપકારી પ્રયાસ માટે તેમને ધન્યવાદ ધટે છે. જૈન ડિરેક્ટરી કે જે ભારતવર્ષની જૈન પ્રજાનું સર્વસંચલક દર્પણ રૂપ છે તે વિષે જૈન પત્રના અધિપતિ મી. ભગુભાઈ કૃત્તેચંદ્ર કારભારીના ઊદ્ગારો ખરેખરા સ્તુત્ય હતા. એ સાહસિક નર જૈન પત્ર બાહેર પાઠી ભારતવર્ષના જૈન વર્ગને ધાર્મિક તથા વર્તમાન ચર્ચા રૂપ દિવ્ય દર્પણ આપી સાધર્મી બંધુઓની ઊત્તમ સેવા બજાવે છે. આ શુભ પ્રસંગે સર્વનું ધ્યાન ખેંચનાર હાનિકારક રીવાજો દૂર કરવાનો ઠરાવ ઘણા સારો ચર્ચાણો હતો, માનવંતા મી. ઢઢાએ એ ઠરાવ રજુ કર્યો હતો, તેને ઊત્તમ સમર્થન આપનાર પ્રોફેસર નથુ મંચ્છાચંદ્ર એક અસરકારક ભાષણ કરી સર્વની મનોવૃત્તિ આર્દ્ર કરી હતી. તે પછી મી. લાલને પોતાના વચન લાલિત્ય સાથે શાસ્ત્રીય પ્રમાણે આપી તે વિષયને પૂર્ણ પુષ્ટિ આપી હતી. મી. લાલને સાધર્મી બંધુઓના ઊદ્ધાર માટે તન મન ધનથી આત્મ ભાગ આપનાર એક વીર નર છે.

આ પ્રસંગે કોન્ફ્રન્સના જુદા જુદા ખાતાઓના કુટોની આબાદી માટે આપણા માનવંતા પ્રમુખ સાહેબ રૂપીઆ પાંચ હજારની નોટી ભેટ અર્પણ કરી પોતાની સાર્વજનિક કાર્ય તરફની ઉદારતા દર્શાવી આપી હતી. છેવટે ગુજરાતી મહારાજ યુવરાજ કૃત્તેસિંહરાવે કલવણીને લગતું એક સવિસ્તર ભાષણ આપ્યું હતું, જેમાં બીજા સાંસારિક કુરીવાજોનું દિગ્દર્શન કરાવી એ વિદ્વાન યુવરાજ જૈનપ્રજાની આગલ પોતાના ઉમદા વિચાર બહેર કર્યા હતા. યુવરાજના તે સદ્બોધક ભાષણ વખતે આપણને પ્રાચીન કાલે

ચિંતામણિ.

૧૦૯

રાજ ધર્મ ગણાતા જૈન ધર્મનું પરિપૂર્ણ ભાન આવતું હતું. આ શિવાય બીજા વક્તાઓના વિશેષ વિવેચન એવા થયા હતા કે જે આપણી આ ત્રીજી કેન્દ્રનસના કર્તવ્યને બીજી પ્રજાની આગલ પ્રશંસાપાલ કરતા હતા. આ શિવાય કેન્દ્રનસના બીજા વખતમાં જૈન નહીં છતાં પણ નિષ્પક્ષપાતથી પ્રવૃત્તિ કરનારા બીજા જે વિદ્વાનોના ભાષણ આપણા ધર્મની અહિંસા તત્વની મુદ્રાને અને પ્રાચીનતાને પૂરવણી આપનારા થયા હતા મી. લાભશંકરે જૈનોના અતિ પત્રીત અહિંસાધર્મ માટે ઉચ્ચ અભિપ્રાય આપ્યો હતો. ભારત-વર્ષના પ્રખ્યાત મી. બાલગંગાધર તિલકે બ્રાહ્મણ અને જૈન ધર્મ વિષે ઘણું અસરકારક વર્ણન કરી જૈનોની પ્રાચીનતાના અને તે ધર્મો કરેલા આર્યાવર્તના હિંસા ધર્મને ઊન્મૂલન કરનારા નિષ્પક્ષપાત પ્રમાણે આપ્યા હતા.

આ પ્રમાણે ગુર્જર રાજધાનીમાં વિજય કંડે વગાડી જન કેન્દ્રનસ પોતાના અનાગત વર્ષના સ્થાનને જૈન ધર્મની અહોબિલાલી દર્શાવનાર અને જૈન મંદિરોથી મંડિત એવા અણહિલપુર પાટણમાં નિર્ણીત કરી નિર્વિધનપણે વિસર્જન થઈ હતી. સદાકૃપાલુ શાસન દેવતા એ વિજયિ મહાસમાજની રક્ષા કરે.

“ તથાસ્તુ ”

ચિંતામણિ.

એક અમત્કારી વાર્તા.

(પૂર્વ અંકના પૃષ્ઠ ૮૨ થી ચાલુ.)

શેઠ અમૃતચંદ્ર, તમે જે ચિંતામણિના વિયોગનો શોક કરો છો.

૧૧૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

તે પુત્રનો સંયોગ થતાં તમને ઠેટલો આનંદ થશે, તેનો તત્વબુદ્ધિ-થી વિચાર કરજો. તે આનંદ કયા પ્રકારનો છે ? તે ક્યાંસુધી ટકવાનો છે ? તે આનંદનું ફલ તમને શું મલવાનું છે ? તે આનંદ તમારા હૃદયની મલિનતા કેટલી હરે છે ? તે આનંદથી તમને કવી ઊચ્ચતા પ્રાપ્ત થઈ છે અને તે આનંદ તમારા ખંને લોકમાં કયા લોકનું ફલ આપનારો છે ? આ પ્રશ્નોના ઉત્તર જ્યારે તમે તમારા સમ્યક્ત્વવાલા આત્માની સાથે સરખાવી આપવા ધારશે, તો તમારે પશ્ચાત્તાપજ કરવો પડશે. કદિ અજ્ઞ કે મિથ્યાત્વી હોય તેને તો તે વિષયનું જરાપણ જ્ઞાન થતું નથી પણ તમે સમ્યક્ત્વ ધારી ઊત્તમ શ્રાવક ગણાઓ છો, જોકે આ તમારી સિથિતિ જોઈ તમને સમ્યક્ત્વ ધારી એ વિશેષણ આપતાં મનમાં આદોલન થાય છે, તથાપિ અમારી દૃષ્ટિએ તમને તેવા જોવાની અમારી ઇચ્છા છે, તેથીજ એ વિશેષણ આપવામાં આવ્યું છે. શેઠજી, તમારા પુત્રના સંયોગજનિત આનંદ ને ખરો આનંદ માનશો નહીં. તે આનંદ સર્વથી તુચ્છ છે. ખરે-ખરો આનંદ આત્માના સ્વરૂપને ઓલખવાથી થાય છે. તેજ આત્માનંદ કહેવાય છે. બીજા સાંસારિક આનંદ આત્માનંદની આગલ ક્ષુદ્રમાં ક્ષુદ્ર છે. શેઠજી, તમારે તો સાંસારિક આનંદ તરફ ઊપેક્ષા કરવી જોઈએ. વ્યવહારનો ઉપ પ્રવાહ તમને વહન કરે નહીં તેમ તમારે વર્તવું જોઈએ. વ્યવહાર ઉપર અભાવ ઊપજવો બહુ કઠિન છતાં, તેમ કરવા માટે આત્મજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કરવી, એ અત્યુત્તમ સાધન છે. આત્મજ્ઞાનની પ્રાપ્તિથી સ્વતંત્ર, પરમ પવિત્ર અને તત્વ દર્શી થઈ શકાય છે. સત્યાસત્ય સમજવામાં આવે, વૃત્તિઓને નિયમમાં રાખવાજોગ મનોનિગ્રહ કરી શકાય, સંસારના સર્વ પ્રકારના

ચિંતામણી.

૧૧૧

વિષયોપરની વાસના દુર થઈ જાય, ગમે તે પ્રકારનું દુઃખ, સુખ-
રૂપ માની ને આદર પૂર્વક ભોગવી લેવા જઈલું ધૈર્ય ધારણ કરી શકા
ય, મહાત્માઓના વચનો પર વિવેક ભરેલી શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન થાય
અને પોતાના વાસ્તવિક સ્વરૂપને જાણી પરમાત્માના સ્વરૂપને
વિષે પ્રેમ ઉત્પન્ન થાય, ત્યારેજ આત્મજ્ઞાનના ફલરૂપ પરમપદની
પ્રાપ્તિ થાયછે. આ વ્યવહારને સ્વપ્નવત્ત સમજી તેનાપરની દૃઢ
આસક્તિથી મુક્ત થવામાંજ પરમ સુખ અને આનંદ છે કારણ કે
અજ્ઞાનને લીધેજ આ જગતના વ્યવહારો દુઃખના કારણરૂપ થઈ પડેછે.
શેઠજી, તમને વિશેષ શું કહેવું એ બધાનો સારરૂપ અનિત્ય ભાવના
મનમાં દૃઢ કરી તે વિષે મનને લગાડીદેવું મન એ વસ્તુ વિચિત્ર છે.
ઘડીએ ઘડીએ રૂચિને બદલતું છતાં અને અનેકવાર અનેકપ્રકારની
ઘમ્મઘાને ઉત્પન્નકરતું છતાં દ્રઢતાને ડાહ્યાપણનો ડોળ ધાલનાર છે.
માટે તે મનને અનિત્ય ભાવનામાં લગાડી પછી આત્માનંદમાં સ્થિ-
રતા સ્થાપવી, એજ ખરાંસુખનો અનુભવ કરાવનાર ખરું સાધન છે.
જ્યારે એ સાધન તમે પ્રાપ્ત કરશો એટલે પછી તમને ચિંતામણિ
વિષેનો શોક જરાપણ થશેનહીં. પછી તમે ચિંતામણિને પુત્રરૂપે
જેશો નહીં પણ એક પદાર્થ રૂપે જેશો. તેપદાર્થ તમારી સાથે સંબંધ
ધરાવેછે? અને તેસંબંધથી ખરું સુખ શુંછે? એસર્વનું તમને ભાન
આવશે. એભાનથી તમે તમારા આત્માને શોક રહિતકરી શકશો
અને છેવટે તેના મહાભોહમાંથી મુકાવી શકશો. અપૂર્ણ.

૧૧૨

આત્માનાં ૬ પ્રકાર.

~~~~~

## ગૃહસ્થાવાસમાં કેવલજ્ઞાની.

( અનુ સંધાન ગતાંક પાને ૪૫ થી )

વળી સાંખ્ય દર્શનના પડિતે કહ્યું કે અમારા દર્શનમાં પુરૂષ તત્વ આત્માને કહે છે. આત્મા વિષય સુખાદિના કારણ પુણ્ય પાપ કરતો નથી તેથી આત્મા “અકર્તા” છે; કારણ કે આત્મા તૃણ માત્ર પણ તોડવાને સમર્થ નથી. કર્તા જે છે તે માત્ર પ્રકૃતિજ છે, કારણ કે પ્રકૃતિમાંજ પ્રવૃત્તિ સ્વભાવ છે; તેમજ આત્મા “વિગુણ:” છે અર્થાત્ સત્ત્વ, રજઃ અને તમઃ ગુણથી રહિ છે. એ ત્રણ પ્રકૃતિના ધર્મ છે. વળી આત્મા “અલોક્તા” સાક્ષાત્ ભોક્તા પણ નથી, પરંતુ પ્રકૃતિના વિકારભૂત ઊભયમુખ દર્પણાકાર જે બુદ્ધિ છે, તેમાં સક્રમણ થયા થકાં નિમજ્જ આત્મ સ્વરૂપ વિષે સુખ દુઃખોના પ્રતિબિંબ ઉદય માત્રથી આત્મા ભોક્તા કેહેવાય છે. જેમ જસુ દનુ પુષ્પ સ્ફટિકમણિની સમીપમાં રેહેવાના કારણથી સ્ફટિકમણિ રક્ત દેખાય છે, તેમ પ્રકૃતિના નિકટ સંબંધથી આત્મા પણ સુખ દુઃખોનો ભોક્તા કેહેવાય છે. તેથી આત્મા “અદ્વર્તા—વિગુણ:—અલોક્તા અને એકાંત નિત્ય છે” પ્રકૃતિ પુરૂષથી અન્ય છે એવું જ્યારે જ્ઞાન થાય છે ત્યારે આત્મા સુકત થાય છે.

રાણી—પંડિતજી, જે તમે આત્માને એકાંત નિત્ય ઇત્યાદિ વિશેષણવાળો માનો છો તો પછી આત્માને સંસાર ક્યાંથી લપટાયો? જે કહો કે નિર્મળ આત્માને સંસાર લપટાય છે, તો મોક્ષ થયા પછી પણ આત્માને સંસાર લપટાવો જોઈએ. જે આત્માનો મોક્ષ થયા પછી પણ સંસારનો સંબંધ થાય તો એ મોક્ષ શુ થયો; એવો મોક્ષ તો કેવળ વિટબનાજ જણાય છે.

## ગુહસ્થાવાસમાં કેવલજ્ઞાની.

૧૧૩

સણીના આવા બુદ્ધિ બળથી તથા તર્ક સક્તિથી રાજાને સંતોષ થયો અને આ સર્વે ગર્ભનો પ્રભાવ છે એણે માની હર્ષ પામવા લાગ્યો. પછી મીમાંસક દર્શનના પંડિત આગ્યા; તેને સિંહાસન અંગીકાર કરવા વિનંતિ કરી. તે પંડિતે પણ સિંહાસન ઉપર બેસી પોતાના દર્શનનું સ્વરૂપ કહેવા માંડ્યું. રાજરાણી તેની સન્મુખ ઉચિત સ્થાનકે બેઠા.

મીમાંસક દર્શનના પંડિતે કહ્યું કે—હે મહાદેવિ ! અમારા દર્શનનું બીજું નામ જૈમિનીય દર્શન છે. અમારા દર્શનમાં સાંખ્ય દર્શનવાળાની જમ એક દંડી તથા ત્રિદંડી હોય છે. ધાતુ રક્ત વસ્ત્ર પહેરે છે. મૃગયર્માસન ઉપર પણ બેસે છે. કમંડલ રાખે છે શિર-મુંડન કરાવે છે. માત્ર વેદનેજ અનાદિ ગુરૂ માને છે. તે શિવાય અમારા દર્શનમાં બીજો કોઈપણ વક્તા ગુરૂ નથી. વળી અમારા દર્શનમાં બે ભેદ છે. ૧ પૂર્વ મીમાંસક, ૨ ઉત્તર મીમાંસક. જ્યોત્સનાદિ ષટ્કર્મની વિધિના કરનારા છે તેઓ પૂર્વ મીમાંસાવાદી છે અને જ્યોત્સનાદિ તજ માને છે તેઓ ઉત્તર મીમાંસાવાદી વેદાન્તિ છે. ઉત્તર મીમાંસાવાદી એકજ આત્મા સર્વ શરીરોમાં છે એમ માને છે. જમ સરોવરના કિનારા ઉપર ઉભા રહેલા ચારે બાજુના સર્વ માણસો સરોવરના જળમાં પ્રતિબિંબ પડેલા ચંદ્રને, એક ચંદ્ર છતાં દરેક પોત પોતાની દષ્ટિએ પૃથક્ પૃથક્ દેખે છે, તેમ સર્વ શરીરોને વિષે રહેલો આત્મા એકજ હોવાં છતાં પ્રત્યેક પ્રાણી પોત પોતાનો આત્મા પૃથક્ પૃથક્ છે એમ માને છે. જે વસ્તુતઃ નથી તેથી આત્મામાંજ લય થવું તેનું નામ સુક્તિ છે. બીજી કાંઈ સુક્તિ નથી.

૧૧૪

આત્માનાં ૬ પ્રકારા.

વળી પૂર્વ મીમાંસાવાદી એવું માને છે કે કાઠપણુ આત્મા સર્વજ્ઞ કે સર્વદર્શી હોઈ શકતોજ નથી. તેમ આસુષ્ઠિનો કર્તા એવો કાઠ દેવ પણ નથી. વેદ અનાદિ છે, અપૌરુષેય છે અર્થાત્ વેદ કાઠએ રચેલા નથી. વેદના વચનોથીજ અતીન્દ્રિય પદાર્થોનું જ્ઞાન થાય છે. કાઠપણુ શાસ્ત્ર સર્વજ્ઞ પ્રણીત છે એમ અમે માનતાજ નથી, કારણકે સર્વજ્ઞ કાઠપણુ કાળમાં થયા નથી, વર્તમાન કાળમાં કાઠ સર્વજ્ઞ છે નહિ અને ભવિષ્યમાં કાઠ સર્વજ્ઞ થવાના નથી.

રાણી-પંડિતજી જ્યારે વેદને આપ અનાદિ અને અપૌરુષેય માનોછે અને સર્વજ્ઞ પ્રણીતતો કાઠ શાસ્ત્ર નથી એમ પણ માનો છો તો અતીન્દ્રિય પદાર્થોનું સ્વરૂપ સર્વજ્ઞ શિવાય બીજું કોણ જાણાવવાને શકિતવાન છે ? વળી વેદને અપૌરુષેય માનવામાં અનેક શંકાઓ થાયછે. શરીર વિના મુખ હોઈ શકતું નથી અને મુખ વિના વચનો નિકળી શકતાં નથી. બીજા અનેક પ્રકારના ધ્વનિ કે અવાજ તે કાંઈ વચનો કહેવાય નહીં. તેથી વેદ અપૌરુષેય કે અનાદિ હોય એમ માની શકાતું નથી. વળી સર્વ શરીરોમાં એકજ આત્મા છે એ પણ વાસ્તવિક લાગતું નથી કારણકે જમ સરોવરની ચારે બાજુએ ઊભા રહેલા મનુષ્યોને જોકે પોતપોતાની દષ્ટિમાં ચંદ્ર પૃથક્ પૃથક્ લાસેછે પરંતુ તેઓ મધ્યેના ચંદ્રને ચંદ્રની ક્રિયા પૃથક્ પૃથક્ લાસતી નથી, સર્વને એક સરખીજ લાસે છે; તેમ જ આત્મા સર્વ શરીરોમાં એકજ હોયતો સર્વ શરીરધારીની ક્રિયા એક સરખીજ હોવી જોઈએ. ભિન્નભિન્ન પ્રકારની કદાપિ હોઈ શકેજ નહીં.

રાણીની તર્કશક્તિ બહુજ અમત્કારિક થવાથી રાજાને બહુજ આનંદ થયો. તેણે તરતજ બીજા મતના પંડિતને બોલાવવા સૂચ-

## શુદ્ધસ્થાવાસમાં કેવલજ્ઞાની.

૧૧૫

ના કરી જથી બૌદ્ધ મતના પંડિત હાજર થયા. રાજાએ તેમને સિંહાસન ઉપર બેસવા વિનંતિ કરી. સિંહાસન ઉપર બૌદ્ધ દર્શનના પંડિત બેઠા. રાજા રાણી તેમના સન્મુખ ઉચિત સ્થાનકે બેઠા.

બૌદ્ધ દર્શનના પંડિતે કહ્યું કે હે મહાદેવિ ! અમારા દર્શનની ચાર શાખાઓ છે. ૧ વૈભાષિક, ૨ સૌતાંત્રિક, ૩ યોગચાર, ૪ માધ્યમિક અમારા દર્શનમાં ગુરુઓ મસ્તક મુંડાવેછે, ચર્મતું આસન રાખે છે, કમંડલ રાખે છે અને ધાતુરક્ત વસ્ત્ર પહેરેછે અમારા દર્શનમાં શૌચ ક્રિયા અતિશય છે. અમે ભિક્ષાપાત્રમાં જે કંઈ પડે તે સર્વ શુદ્ધ એમ માની કદાચ માંસ પણ આવી પડ્યું હોયતો ખાઈ જઈએ છીએ. બ્રહ્મચર્ય પાળવામાં બહુજ દુઢ છીએ ૧ ધર્મ, ૨ યુદ્ધ, ૩ સંઘ. આ ત્રણને અમે રત્નત્રય કહીએ છીએ. અમારા દર્શનમાં—શાસનમાં વિધનને નાશ કરનારી ત્રણ નામની દેવી છે. વળી અમે ચાર વસ્તુ માનીએ છીએ ૧ દુઃખ, ૨ સમુદાય, ૩ માર્ગ, ૪ નિરોધ. તેમાં પ્રથમ જે દુઃખ છે તે પાંચ સ્કંધરૂપ છે. તેના નામ ૧ વેદના સ્કંધ, ૨ જ્ઞાનસ્કંધ, ૩ સંજ્ઞાસ્કંધ, ૪ સંસ્કાર સ્કંધ, ૫ રૂપસ્કંધ. આ પાંચ વિના આત્મા એવો બીજો કોઈપણ પદાર્થ નથી. આ પાંચ સ્કંધ સર્વ એક ક્ષણ માત્ર રહેછે, નિત્ય નથી. તેમ વિશેષ વખત પણ રહેતાં નથી.

આ દુઃખતત્ત્વનું કારણ ભૂત બીજું સમુદાય તત્ત્વ છે. જગતમાં રાગ દ્વેષનો જે સમૂહ ઉત્પન્ન થાયછે તે “આહુંજું, આ મારું છે” “આ પર છે, આ પરની વસ્તુ છે” એવા સંબંધવાળી માન્યતા કરવાથીજ રાગદ્વેષ ઉત્પન્ન થાયછે, તેનું નામ સમુદાય તત્ત્વ. આ દુઃખ અને સમુદાય એવા બે તત્ત્વોજ સંસારની પ્રવૃત્તિના કારણ છે.

૧૧૬

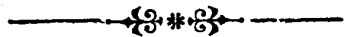
આત્માનાં પ્રકારો.

~~~~~

એ બંને તત્વોના નિરોધી એવા માર્ગ અને નિરોધ" તત્વો છે. સર્વ પદાર્થ ક્ષણિક છે અર્થાત્ ક્ષણ માત્ર રહી નાશ પામે છે. આત્મા કે બીજો કોઈ પણ સર્વકાળ સ્થાયી નથી. પૂર્વ ક્ષણનો નાશ થતાં જ તેના સરખો ઉત્તર ક્ષણ ઉત્પન્ન થાય છે તેમ પૂર્વ જ્ઞાનમાં ઉત્પન્ન થયેલી વાસના તે બિતરજ્ઞાનમાં શક્તિ રૂપ થાય છે એવી રીતે ક્ષણોની પૂરંપરા પૂર્વક જ માનસી પ્રતીતિ થાય છે તેનું નામ માર્ગતત્વ છે.

માર્ગતત્વ નિરોધી તત્વનું ક્ષરણ છે. એટલે મોક્ષ-ચિત્તની જે નિઃકલેશ અવસ્થા તે નિરોધ છે.

રાણી-પંડિતજી! જ્યારે તમે આત્માને ક્ષણિક માનો છો ત્યારે હિ સક્રવૃત્તિ અને ક્યાવૃત્તિના ક્ષણનો લાભ કેને થશે? બંધ અન્યને થશે અને મુક્તિ અન્યની થશે. ક્રુધા અન્યને લાગશે અને તૃપ્તિ અન્યને થશે. અનુભવ અન્યને થશે અને સ્મરણ અન્યને થશે. જુલાબ અન્યને થશે અને રોગ રહિત અન્ય થશે. તપઃ કલેશ અન્યને થશે અને સ્વર્ગાદિ ફળ પ્રાપ્તિ અન્યને થશે. અભ્યાસની પ્રવૃત્તિ અન્ય કરશે અને અભ્યાસનું ફળ અન્યને થશે. આવી રીતે સર્વ હકિકત જે થતી હોયતો તે યુક્તિયુક્ત લાસતું નથી.



વ્યવહાર શુદ્ધિ.

(અનુસંધાન ગતાંક પાને દર થી.)

નીતિ પૂર્વક દ્રવ્ય ઉપાર્જન કરનાર મનુષ્યને મંગળમૂર્તિ હોઈ શકે છે અર્થાત્ તે મંગળ રૂપ હોય છે અને તે મંગળ રૂપ હોવાથી

વ્યવહાર શુદ્ધિ.

૧૧૭

તેને લક્ષ્મી સ્વભાવિક રીતે પ્રાપ્ત થાય છે. તેવી રીતે પ્રાપ્ત થયેલી લક્ષ્મીનો વ્યય આ ભવ અને પર ભવમાં સુખોત્પાદક થાય છે, તેથી વિપરીત પણે અર્થાત્ અન્યાયથી દ્રવ્ય ઊપાર્જન કરવામાં આવે છે તો તેનું કૃણ આ ભવ અને પરભવ બંનેમાં દુઃખોત્પાદક થાય છે. કદાચ કોઈ કોઈ મનુષ્યને અન્યાયથી ઊપાર્જન કરેલા દ્રવ્યથી આ ભવમાં વૈભવાદિ સુખાભાસ ભોગવતા દેખીએ તો પણ તે વૈભવાદિ ભોગનું સુખ વસ્તુતઃ દરાજની ખુજલીને વલુરવાથી લાગતી મિઠાશના જેવું સુખ સમજવું.

વ્યવહાર શુદ્ધિના સંરક્ષણ નિમિત્તે ન્યાય પુરઃસર દ્રવ્ય ઊપાર્જન કરવાની જોટલી આવશ્યકતા છે તેટલીજ આવશ્યકતા તે દ્રવ્યનો ન્યાય પુરઃસર અર્થાત્ નીતિ પૂર્વક વ્યય કરવાની બાબતમાં છે. જે મનુષ્ય આવક અને ખર્ચ બંનેમાં નીતિ યુક્ત પ્રવર્તન રાખતો નથી તે પોતાની અધમ દશાને આમંત્રણ કરતો હોય એવું સ્પષ્ટ લાસે છે. ઊપજના પ્રમાણમાં ખર્ચ જે રાખતો નથી તે વ્યવહારમાં શુદ્ધ પ્રવર્તન રાખી શકતો નથી એટલુંજ નહીં પરંતુ વિશેષ ખર્ચના કારણથી કરજના બોજમાં તેને પોતાનું મસ્તક દાખલ કરવું પડે છે; અને જ્યારે કરજનો બોજો મસ્તક સહન કરવાને અશક્ત થાય છે ત્યારે મગજના જ્ઞાન તંતુઓ ઊપર વિપરીત અસર થવા માંડે છે. શરૂઆતમાં તો સામાન્ય અધર્મવૃત્તિ થાય છે. કરજ ધણું વધવા માંડ્યું છે તેથી જે કોઈ ઠેકાણેથી કોઈનું પડી રહેલું, નિસરી ગયેલું ઇત્યાદિ પ્રકારનું દ્રવ્ય હાથ લાગી જાય તો આ કરજની ખુંસરીમાંથી મિકળી જઈ, એવી રીતનો પરાઈ મિલકતનો સાપરાધ ખોટા ઊપયોગ કરવાનો સંકલ્પ ઊત્પન્ન થાય છે. તેવી ધારણા જ્યારે

૧૧૮

આત્માનંદ પ્રકાશ.

પાર પડતી નથી ત્યારે ઠગાઈ, વિશ્વાસઘાત, ચોરી, ધાડચોરી, જૂઠા દસ્તાવેજ બનાવવા, દ્રવ્ય લઈ જૂઠી સાક્ષીઓ પૂરવી ઇત્યાદિ મહા અધર્મના કાર્યો કરવાની વૃત્તિ થાય છે. આખરે અંતઃકરણ તદ્દન શ્યામ થઈ જાય છે. જે નીતિ પૂર્વક દ્રવ્ય ઊપાર્જન કરતો નથી તેમજ નીતિપૂર્વક દ્રવ્યનો વ્યય કરતો નથી, તે ધર્મના બીજ અનેક કાર્યો કરતો હોય છતાં તેની અંતઃકરણરૂપ ભૂમિકા અશુદ્ધ હોવાથી, સારવાર નહીં હોવાથી તેમાં વાવેલું અન્ય ધર્મ કાર્ય રૂપ બીજ યથાર્થ ફળની નિષ્પત્તિ કરતું નથી. અન્યાયથી ધન ઊપાર્જન કરનારા અને અન્યાયથી ધનનો વ્યય કરનારા મનુષ્યો ધર્મના બીજ કાર્યો રૂઢી રીતે કરતા હોય છતાં અન્ય લોકો તેને “ધર્મઠગ” ઇત્યાદિ ઊપનામો આપી જહેર કરે છે. જ્યારે ગૃહસ્થની વ્યવહારમાં નીતિ યુક્ત પ્રવૃત્તિ અન્ય સર્વ મનુષ્યોના સંબંધમાં હોય અને તે ગૃહસ્થને યોગ્ય ધર્મના સર્વ કાર્યો કરતો હોય ત્યારે તેની જીદગી દુધ અને સાકરની મિશ્ર મિઠાશ જેવી તે અતુલ્ય છે.

એકદા શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્યની સમીપમાં વ્યાખ્યાન અવસરે કુમારપાળ મહારાજ ગૃહસ્થને યોગ્ય નીતિ અને ધર્મનું વ્યાખ્યાન શ્રવણ કરતા હતા. તે અવસરે મુનિની વ્યવહાર શુદ્ધિ અને ગૃહસ્થની વ્યવહાર શુદ્ધિ બાબતમાં ડટલીક તારતમ્યતા છે તે સંબંધી ખુલાસો કરવા કુમારપાળ મહારાજએ આચાર્ય મહારાજને વિનંતિ કરી. આચાર્ય મહારાજએ જણાવ્યું કે મુનિના અને ગૃહસ્થોના વ્યવહારમાં માત્ર ક્ષમા ગુણનેજ વહન કરવામાં ડટલો અંતર છે તે પ્રથમ જાણવા યોગ્ય છે. ગૃહસ્થને ક્ષાધ તાડન તર્જન કરે તેની મિલકતોને ક્ષાધ નુકસાન કરે ઇત્યાદિ

વ્યવહાર શુદ્ધિ.

૧૧૬

પ્રસંગે કદાપિ ગૃહસ્થ રાજ્ય દરબારમાં જઈ ફરીઆદ કરે તો તેના તેવા પ્રકારના વર્તન માટે કોઈ નિંદા કરતું નથી અને તેવે પ્રસંગે મુનિ જો રાજ્યદરબારમાં જઈ ફરીઆદ કરે તો તે તેના વ્યવહારને જિજ્ઞાસુ થઈ તરીકે નહીં માનતાં જલદી તેના વ્યવહારની હીલના થાય છે. તેવી બાબતમાં ધોખી અને એક મુનિનું દષ્ટાંત જાણવા યોગ્ય છે.

કોઈ એક મુનિ નદીના તટ ઉપર એક ધોખીની શિલા ઉપર કાજિસ્સગ્ગ ધ્યાન ધરીને જિભા રહ્યા હતા. તે ધોખી રાજના લુગડાં ધોનારો હતા. લુગડા ધોવા સાડ નદીનાતટ ઉપર પોતાની શિલા નજીક આવીને જિભો રહ્યો. તેણે પોતાની શિલા ઉપર મુનિને ધ્યાન ધરી જિભેલા જોઈને વિચાર્યું કે આ મુનિ પરમેશ્વરની ભક્તિમાં લીન થઈ ગયેલા છે તેથી થોડી વારે જ્યારે ધ્યાનથી મુક્ત થશે ત્યારે લુગડાં ધોઈશ, એમ ધણી વાર સુધી વાટ જોતો ધોખી જિભો રહ્યો. મુનિ પણ કાજિસ્સગ્ગમાં દીર્ઘ ઘણસુધી સ્થિર રહ્યા. થોડી વારે ધોખી જોડ્યો. બાપજી તમે આ શિલા ઉપરથી ઉઠી જરા દૂર જઈ બીજી જગ્યાએ બેસી ધ્યાન ધરોતો સાડ. મારે રાજના લુગડાં ધોવાની બહુજ જિતાવળ છે મુનિતો કાંઈ પણ જોડ્યા નહિ, ત્યારે વળી થોડી વાર રાહ જોઈને ફરી ધોખીએ મુનિને કહ્યું કે, મહારાજ, હવે ઉભા થાઓતો બહુ સાડ. હું બહુજ ખોટી થાજી છું. મુનિએ ધોખીના વચન ઉપર લેશ માત્ર લક્ષ્ય આપ્યું નહીં. આખરે ધોખીએ કાયર થઈ મુનિને હાથ ઝાલીને નીચે જતાર્યા. નીચે જતારતાં જ મુનિને બહુજ ક્રોધ ચડ્યો, જથી તેણે ધોખીને ધક્કો માર્યો. સાધુને ક્રોધી જોઈને ધોખીની શ્રદ્ધા તેના ઉપરથી જાડી ગઈ.

૧૨૦

આત્માની ૬ પ્રકાશ.

અને તેથી તેણે તેને સામે ધક્કો માર્યો. ઊભરોત્તર ગાળો ફેટા ફેટાં ખાંને જણાવ્યા બાદ મૂખાથા આવ્યા. ડોઈ ડોઈને છોડતું નહોતું આખરે ધોળીએ બેર કરીને મુનિને ભોંય ઊપર નાંખી દીધા અને મુનિની છાતી ઊપર ચઢી તેનું ગળું દબાવ્યું તે વખતે મુનિએ કાયર થઇને ખોતે આરાધન કરેલા દેવતાની સ્તુતિ કરી કહ્યું કે, હે દેવ! હું આટલી આટલી તમરી આરાધના કરજી તેમ છતાં તમે અને આ ધોળી આસેથી કેમ ઊડાવતા નથી? આવા મારા સંકટ સમયે તમે ક્યાં ગયા છો? તે સાંભળી દેવતાએ આકાશમાંથી જવાબ દીધોકે, એતો ખરું, પરંતુ ધોળી કયો અને સાધુ કયો તે માસથી જાણખાતું નથી તો પછી મારે કાને સહાય કરવી? તેજ વિચારમાં હું પડી ગયો છું. દેવનું આવું વચન સાંભળીને સાધુ સમજી ગયા અને ધોળીની પાસે હાથ જોડી ક્ષમા માગી, જ્યાં ધોળીએ સાધુને છોડી દીધા.

સાર એ છે, કે મુનિ પોતાના વ્યવહાર રૂપ નિસરણીનું પેહેલું પગથીયું જે ક્ષમા ગુણ તેને ચૂકી જતાં આરાધન કરેલા દેવે પાશુ તેનું સંરક્ષણ કર્યું નહિ.

